

hende ogsaa nogen Lettelse med Hensyn til de Skridt hun er tvungen til at foretage for at komme i Besiddelse af Faderens Bidrag. Udvalget skjønner dog ikke rettere end, at Paragrafens Bestemmelser kunne simplificeres en Del til Gunst for Moderen og uden at paalægge det Offentlige noget forøget Bæsvær. Som Forslaget foreligger, skal Moderen, naar Faderen ikke godvillig har betalt, først henvende sig til Fogden med Anmodning om at faae Bidraget inddrevet ved Udpantning, hvad ofte for hende kan være forbunden med Vanskelighed og Bekostning, navnlig naar Barnefaderen har Ophold i en anden Jurisdiktion; og kjender hun ikke Barnefaderens nuværende Opholdssted, kommer hele Sagen til at staa stille, da hun efter den gjældende Lovgivning ikke kan forlange Barnefaderen efterlyst og hans Opholdssted udfundet ved Politiets Foranstaltning. Er hun imidlertid i Kundskab om Barnefaderens Opholdssted og opnaar at faae foretaget Udpantning hos ham for Bidraget, vil det ofte og som oftest vise sig, at Udpantningen har været forgjæves, og hun skal da om Bidragets Betaling henvende sig til den Kommune, hvor Barnefaderen opholder sig. Dette kan af de samme Grunde have sin Vanskelighed for hende, naar Barnefaderen har Ophold i en fjernere Kommune, og hun vil da være nødsaget til at ty til velvillig Hjælp, som oftest hos Sognevaadsformanden i den Kommune, hvor hun har hjemme. Saa faar hun endelig, maasse efter Maanedens Forløb, Bidraget fra Barnefaderens Opholdskommune, som da atter skal kræve det af hans Forsørgelseskommune. — Da Spørgsmaalet om Bidragets Udredelse dog tilsidst bliver en Sag mellem de vedkommende Kommuner, synes det imidlertid naturligt, at Barnemoderen fritages for de nævnte for hende vanskelige Transaktioner, saaledes at hun kun har at henvende sig til den kommunale Myndighed, under hvis Omraade hun opholder sig, og at Sagen strax

overgaar til de kommunale Myndigheders Behandling, hvilket i Reglen vil være i disses Interesse baade med Hensyn til at tilvejebringe Oplysning om Barnefaderens Opholdssted og med Hensyn til hurtigst muligt at kunne foretage de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse hos ham. — Udvalget skal derfor foreslaa følgende Fremgangsmaade: Naar Barnefaderen ikke i rette Tid har tilstillet Barnemoderen eller Andre, der have overtaget Barnets Forsørgelse, det foresaldne Bidrag, kan hun mod Afgivelse af Dyrighedsresolutionen henvende sig til Fattigvæsenet i den Kommune, hvor hun har Ophold, og forlange Bidraget udbetalt. Denne Kommune søger da, om fornødent ved Politiets Hjælp (Lovforslagets § 6) Oplysning om Barnefaderens Opholdssted samt Bidraget inddrevet ved Udpantning. Viser det sig, at der Intet er at erholde hos Barnefaderen, erhverver Kommunen, eventuelt ved Politiforhør, Oplysning om hans Forsørgelseskommune og kræver Bidraget betalt af denne. Skulde det blive godtgjort, at Barnefaderen ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet, skal Bidraget betales af Barnefaderens Opholdskommune. — Ifølge Forslaget kan den Kommune, der saaledes kommer til at betale for Barnefaderen efter eget Valg bestemme, om det skal betragtes som en Barnefaderen ydet Fattighjælp eller fordres affonet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afsoningsmaaden har været under Overveelse om ikke Tvangsarbejde burde foretrækkes for Fængsel paa Vand og Brød. Dette antager Udvalgets Flertal dog ikke, idet man tror, at det, bortset fra andre Ulemper derved, vil være en for Kommunerne saa kostbar Afsoningsmaade, at den omtrent aldrig vil blive brugt. I Hensyn til foranførte stiller Udvalget Endringsforslaget Nr. 5, og saafremt dette vedtages, er Lovforslagets § 5 formentlig overflødig, hvorfor det foreslaas, at denne Paragraf udgaar.